

A Pledge of What is to Come

What does it mean that "the Holy Spirit was not given before Yeshua was glorified"? What is the Spirit?

by D. THOMAS LANCASTER
MESSIAH JOURNAL 115 SPRING 2014/5774

On the last, great day of the festival, Yeshua stood and called out, saying, "If anyone thirsts, let him come to me and drink. One who believes in me, as the word is written, from his belly will flow rivers of living water." He said this about the spirit that those who believe in him would receive, because the Holy Spirit was not given before Yeshua was glorified." (Yochanan 7:37-39, DHE)

We confuse ourselves regarding the giving of the Holy Spirit when we assume that, prior to the Shavu'ot event described in Acts 2, Jewish people did not have the Holy Spirit. That assumption also leads us to believe that non-Messianic religious Jews after that could not possibly receive inspiration from the Holy Spirit, act in any capacity of the Holy Spirit, or perform miracles by the Holy Spirit. These assumptions, I believe, are based squarely upon a misunderstanding of John 7:39 where it says, "He said this about the spirit that those who believe in him would receive, because the Holy Spirit was not given before Yeshua was glorified."

The Holy Spirit was Not Yet Given

These words cannot mean that the Holy Spirit was not yet active and moving among Israel. It would be a mistake to assume that the Holy Spirit did not play any role in the nation or in people's lives prior to the outpouring in Acts 2.

The term "Spirit" or "Holy Spirit" is the equivalent of the common biblical Hebrew term "Spirit of the LORD" or "Spirit of God."¹ God's Spirit moved on the waters of creation, and through his Spirit, he interfaced with humanity. All the prophets spoke only by inspiration of the Holy Spirit. The psalmists wrote by the Holy Spirit. The Spirit of HaShem filled the builders of the Tabernacle with wisdom, insight, and discernment, and the Spirit rushed upon the kings of Israel at the time of their anointing. Even in the New Testament, Zechariah, Elizabeth, and Mary all prophesied in the Holy Spirit prior to the birth of the Master.

Moreover, the Spirit of Hashem filled his holy Tabernacle and Temple. The Greek language has no equivalent for the Hebrew *Shechinah* (שכינה); the New Testament writers used the term Holy Spirit to describe the Dwelling Presence of God.

Een Pand van Wat gaat Komen

Wat betekent het dat "de Heilige Geest niet werd gegeven voordat Yeshua werd verheerlijkt"? Wat is de Geest?

door D. THOMAS LANCASTER
MESSIAH JOURNAL 115 LENTE 2014/5774

Op de laatste grote dag van het feest stond Yeshua op en riep uit, zeggende: "Als iemand dorst heeft, laat hem dan naar mij toe komen en drinken. Bij iemand die in mij gelooft zullen, zoals het woord is geschreven, uit zijn buik rivieren van levend Water stromen." Hij zei dit over de geest die zij, die in hem geloven, zouden ontvangen, omdat de Heilige Geest niet was gegeven vóór Yeshua werd verheerlijkt." (Joh 7:37-39, DHE = Delitzsch Hebrew Gospels)

We brengen onszelf in verwarring m.b.t. het geven van de Heilige Geest als we aannemen dat het Joodse volk vóór de Shavu'ot-gebeurtenis, die in Handelingen 2 beschreven is, de Heilige Geest niet had. Die veronderstelling doet ons ook geloven dat niet-Messiaanse religieuze Joden daarna onmogelijk inspiratie van de Heilige Geest konden krijgen, in welke hoedanigheid dan ook vanuit de Heilige Geest konden handelen of door de Heilige Geest wonderen konden verrichten. Deze aannames zijn, denk ik, volledig gebaseerd op een verkeerd begrip van Johannes 7:39, waar staat: "Hij zei dit over de geest die degenen die in hem geloven zouden ontvangen, omdat de Heilige Geest niet werd gegeven voordat Yeshua werd verheerlijkt."

De Heilige Geest was Nog Niet Gegeven

Deze woorden kunnen niet betekenen dat de Heilige Geest nog niet actief was en zich onder Israël bewoog. Het zou een vergissing zijn om aan te nemen dat de Heilige Geest vóór de uitstorting in Handelingen 2 in de natie of in levens van mensen geen rol speelde.

De term "Geest" of "Heilige Geest" is het equivalent van de gebruikelijke Bijbelse Hebreeuwse term "Geest van de HERE" of "Geest van God".¹ Gods Geest bewoog over de wateren van de schepping en via zijn Geest maakte hij met de mensheid contact. Alle profeten spraken alleen door ingeving van de Heilige Geest. De psalmisten schreven door de Heilige Geest. De Geest van HaShem vulde de bouwers van de Tabernakel met wijsheid, inzicht en onderscheidingsvermogen, en de Geest stortte zich op de koningen van Israël ten tijde van hun zalving. Zelfs in het Nieuwe Testament profeteerden zowel Zacharia, Elizabeth als Maria in de Heilige Geest, voorafgaand aan de geboorte van de Meester.

Bovendien vulde de Geest van Hashem zijn heilige Tabernakel en Tempel. De Griekse taal heeft geen equivalent voor het Hebreeuwse *Shechina* (שכינה); de Nieuwtestamentische schrijvers gebruikten de term Heilige Geest om de Wonen- de Aanwezigheid van God te beschrijven.

When the Gospel of John says that the Spirit had not yet been given, it does not mean that the Spirit of God had not yet been active in Israel. Instead, it refers to two eschatological promises that we find in the Prophets:

1. The return of the *Shechinah*
2. The outpouring of the Spirit on all flesh

The Return of the Shechinah

The sages taught that the *Shechinah* never rested on the Second Temple as it had rested upon the First Temple.² In his prophecies about the third Temple, the prophet Ezekiel foresaw the return of the *Shechinah* as a hallmark of the Messianic Era.³ When John says "as yet the Spirit had not been given," he alluded to the promise of the return of the *Shechinah*. In the age to come, the Dwelling Presence of God will fill his Temple as he once filled the Tabernacle and Solomon's Temple.

The Holy Spirit came upon the disciples as they gathered for the festival of Shavu'ot. The evidence in the book of Acts suggests that they gathered in the Temple, in Solomon's Colonnade, and the Spirit came upon them in that place. Solomon's Colonnade thereafter became their regular place of assembly on the Temple Mount. This is significant because Solomon's Colonnade was accessed by the gate facing east, that is, the gate that faced the Mount of Olives. The prophet Ezekiel foresaw the Divine Presence of God entering the Temple from the east:

As the glory of the LORD entered the temple by the gate facing east, the Spirit lifted me up and brought me into the inner court; and behold, the glory of the LORD filled the [house]. (Ezekiel 43:4-5)

Notice that this prophecy from Ezekiel 43:5, corresponds exactly with Acts 2:2. As the Holy Spirit rushed upon the believers who congregated inside "the gate facing toward the east," the sound of rushing wind "filled the whole house where they were sitting" (Acts 2:2), just as Ezekiel predicted, "The glory of the LORD filled the house."

In the words of the apostles, the disciples of Yeshua collectively became "a temple of the Holy Spirit," "a holy temple in the Lord ... a dwelling of God in the Spirit," "a spiritual house for a holy priesthood, to offer up spiritual sacrifices acceptable to God."⁴

So when the Gospel of John says that the Spirit had not yet been given, it alluded to this Messianic-era prophecy of the return of the *Shechinah* which now has been fulfilled, in part, by the outpouring of the Spirit on the disciples.

Wanneer het evangelie van Johannes zegt dat de Geest nog niet was gegeven, betekent dit niet dat de Geest van God nog niet actief was in Israël; doch verwijst het naar twee eschatologische beloften die we in de profeten vinden:

1. De terugkeer van de *Shechina*
2. De uitstorting van de Geest op alle vlees

De Terugkeer van de Shechina

De wijzen onderwezen dat de *Shechina* nooit op de Tweede Tempel rustte zoals deze op de Eerste Tempel rustte.² In zijn profetieën over de derde Tempel voorzag de profeet Ezechiël de terugkeer van de *Shechinah* als een kenmerk van de Messiaanse Tijd.³ Wanneer Johannes zegt "tot nu toe was de Geest niet gegeven", verwees hij naar de belofte van de terugkeer van de *Shechina*. In de komende tijd zal de Wonende Tegenwoordigheid van God zijn Tempel vullen, zoals hij ooit de Tabernakel en de Tempel van Salomo vulde.

De Heilige Geest kwam over de discipelen toen zij voor het feest van Shavu'ot bijeenkwamen. Het bewijs in het boek Handelingen suggereert dat zij in Salomon's Colonnade in de Tempel bijeenkwamen en dat op die plaats de Geest op hen kwam. Salomo's Colonnade werd daarna hun vaste plaats van samenkomst op de Tempelberg. Dit is belangrijk omdat de Colonnade van Salomo toegankelijk was via de poort die op het oosten lag, dat wil zeggen, de poort die op de Olijfberg uitkeek. De profeet Ezechiël voorzag de Goddelijke tegenwoordigheid van God die vanuit het oosten de Tempel binnenkwam:

Toen de glorie van de HERE de Tempel binnenging door de poort die naar het oosten was gericht, hief de Geest mij op en bracht mij naar de binnenhof; en zie, de heerlijkheid des HEREN vervulde het [huis]. (Ezechiel 43:4-5)

Merk op dat deze profetie uit Ezechiël 43:5 precies overeenkomt met Handelingen 2:2. Toen de Heilige Geest op de gelovigen viel die zich binnen "de poort naar het oosten" verzamelden, vulde het geluid van de ruisende wind ^{nota} "het hele huis waar zij zaten" (Handelingen 2:2), precies zoals Ezechiël voorspelde: "De glorie van de heer vulde het huis."

In de woorden van de apostelen werden de discipelen van Yeshua collectief "een tempel van de Heilige Geest", "een heilige tempel in de Heer ... een wonen van God in de Geest", "een geestelijk huis voor een heilig priesterschap, om geestelijke offers aan te bieden die voor God acceptabel zijn."⁴

Dus als het evangelie van Johannes zegt dat de Geest nog niet was gegeven, zinspeelde dat op deze Messiaans-tijdperk profetie van de terugkomst van de *Shechina*, die nu gedeeltelijk werd vervuld door de uitstorting van de Geest op de discipelen.

^{Nota} Wind/Geest is niet een goddelijke persoonlijkheid, maar een werking. Is de Geest aanbidden dan niet een soort afgoderij?

The Outpouring on All Flesh

When the Gospel of John said that the Spirit had not yet been given, it refers to the promise of the outpouring of the Spirit on all flesh. The prophets predicted a unique endowment of God's Spirit in the Messianic Age. "I will pour out my Spirit on all flesh," HaShem promised (Joel 2:28). The messianic outpouring of the Holy Spirit brings the exalted revelation of God that people in the kingdom will enjoy. "They shall all know me, from the least of them to the greatest" (Jeremiah 31:34).

This Messianic-era endowment of the Holy Spirit will not only reveal the knowledge of God, but it will transform human beings, quenching the rebellious sin nature and inspiring obedience: "I will put my Spirit within you, and cause you to walk in my statutes and be careful to obey my rules" (Ezekiel 36:27). When John says "as yet the Spirit had not been given," he alludes to these Messianic-era endowments of the Spirit.

According to John, the Spirit had not yet been given because the Messiah was not yet glorified. The glorification of the Messiah refers, on the one hand, to his resurrection and ascension, and on the other hand, to his advent in glory in the Messianic Era.⁵

Subsequent to Yeshua's resurrection and ascension, a portion of the Spirit was distributed to his disciples as a deposit against the full principle yet to be paid out in the Messianic Era.⁶ If the Holy Spirit was already active among Jewish people prior to Acts 2 (and by the same token, it can be argued, remains active among Jewish people subsequent to Acts 2), what makes the outpouring of the Spirit upon the believers unique? If I concede that the Spirit of Hashem might actively be at work in the lives of non-Messianic Jews, then what makes the spiritual endowment upon the disciples of Yeshua exceptional in any way?

Only a measure of the Holy Spirit rested upon the prophets:

"He measured weight to the wind [ruach, 'spirit']" (Job 28:25). Rabbi Acha said, "Even the Holy Spirit resting upon the prophets does so only by measure, one prophet speaking one scroll of prophecy and another speaking two scrolls." (Leviticus Rabbah 15:2)

In the case of Yeshua, however, God "gives the Spirit without measure" (John 3:34). According to the rabbis, the Holy Spirit did not rest continually upon the prophets, but only temporarily, for brief durations, but John the Immerser observed that the Spirit descended upon Yeshua as a dove "and it remained upon him" (John 1:32).

When the apostles refer to the Holy Spirit, they mean the Spirit of HaShem in the general sense, just like the term in the Tanach, but they also speak in terms of the "Spirit of Messiah," which is to say, specifically, the Spirit of HaShem that rested upon Yeshua.

De Uitstorting op Alle Vlees

Als het evangelie van Johannes zei dat de Geest nog niet was gegeven, verwijst het naar de belofte van de uitstorting van de Geest op alle vlees. De profeten voorspelden een unieke schenking van Gods Geest in het Messiaanse tijdperk. "Ik zal mijn Geest op alle vlees uitstorten", beloofde HaShem (Joël 2:28). De Messiaanse uitstorting van de Heilige Geest brengt de verheven openbaring van God welke mensen in het koninkrijk zullen genieten. "Zij zullen mij allen kennen, van de minste tot de grootste" (Jeremia 31:34).

Deze Messiaanse tijdperk begiftiging met de Heilige Geest zal niet alleen de kennis van God onthullen, maar dat zal ook menselijke wezens transformeren, de rebelse zondige natuur doven en gehoorzaamheid opwekken: "Ik zal mijn Geest in u leggen en ervoor zorgen dat u in mijn statuten wandelt en voorzichtig mijn regels gehoorzaamt" (Eze. 36:27). Als Johannes zegt dat "tot nu toe de Geest niet gegeven was", zinspeelt hij op deze Messiaanse tijd schenkingen van de Geest.

Volgens Johannes was de Geest nog niet gegeven omdat de Messias nog niet verheerlijkt was. De verheerlijking van de Messias verwijst enerzijds naar zijn opstanding en hemelvaart en anderzijds naar zijn komst in glorie in de Messiaanse tijd.⁵

Volgend op de opstanding en hemelvaart van Yeshua, werd een deel van de Geest aan zijn discipelen uitgedeeld als een aanbetaling naar het terechte principe dat er in de Messiaanse Tijd nog moet worden uitbetaald.⁶ Als de Heilige Geest al actief was onder het Joodse volk voorafgaand aan Handelingen 2 (en op dezelfde manier, kan betoogd worden: onder Joodse mensen actief blijft na Handelingen 2), wat maakt de uitstorting van de Geest op de gelovigen dan uniek? Als ik toegeef dat de Geest van Hashem actief kan werken in het leven van niet-Messiaanse Joden, wat maakt dan de spirituele schenking aan de discipelen van Yeshua hoe het ook zij uitzonderlijk?

Alleen een hoeveelheid van de Heilige Geest rustte op de profeten:

"Hij gaf gewicht aan de wind [ruach, 'geest']" (Job 28:25). Rabbi Acha zei: "Zelfs het rusten van de Heilige Geest op de profeten, gebeurt slechts met mate, waarbij één profeet één boekrol profetie uitspreekt en een ander twee rollen uitspreekt." (Leviticus Rabbah 15:2)

In het geval van Yeshua echter, geeft God "de Geest zonder beperking" (Johannes 3:34). Volgens de rabbijnen rustte de Heilige Geest niet voortdurend op de profeten, maar slechts tijdelijk, voor een korte duur, maar Johannes de Doper merkte op dat de Geest op Yeshua neerdaalde als een duif "en die bleef op hem" (Johannes 1:32).

Wanneer de apostelen naar de Heilige Geest verwijzen, bedoelen ze de Geest van HaShem in algemene zin, net als de term in de Tenach (OT), maar ze spreken ook in termen van de "Geest van Messias", dat wil meerbepaald zeggen, de Geest van HaShem die op Yeshua rustte.

At Shavu'ot, the Spirit of HaShem that previously rested upon Yeshua of Nazareth and empowered him to perform miracles and to prophesy now rested upon his disciples. It indicated the validity of the message, "The kingdom of heaven is at hand." Follow the logic:

But Peter, standing with the eleven, lifted up his voice and addressed them: "Men of Judea and all who dwell in Jerusalem, let this be known to you, and give ear to my words.

For these people are not drunk, as you suppose, since it is only the third hour of the day. But this is what was uttered through the prophet Joel: "And in the last days it shall be, God declares, that I will pour out my Spirit on all flesh." (Acts 2:14-17)

A Hallmark of the Kingdom

Before pressing further, we should restate the points we have learned so far. We asked, "What did John mean that the Holy Spirit had not yet been given?". We discovered two answers as follows:

- a. The *Shechinah* had not yet returned, as predicted by the prophets as a hallmark of the Messianic Era.
- b. The Spirit had not yet been poured out on all flesh, as predicted by the prophets as a hallmark of the Messianic Era.

Therefore, the Holy Spirit did not make a dramatic debut onto the scene of Jewish history in Acts 2. The Holy Spirit has always been active in Israel and among the covenant people, but this special outpouring signified something unique, namely, that the kingdom of heaven is at hand. This was the sign of the Messianic Era predicted by the prophets.

These answers to our initial question raise another question: Does the pouring out of the Spirit on the disciples of Yeshua really fulfill these prophecies? Did the *Shechinah* take up residence again in the Temple in Jerusalem as described by Ezekiel? Was the Spirit poured out upon *all* flesh as Joel predicted? In order to fulfill the prophecy, the Spirit must be poured out upon *all* flesh, not just disciples. Sons and daughters must prophesy. Old and young must see dreams and visions. Even the male and female servants must receive the Spirit, and the outpouring must culminate in the great, awesome day of the LORD.

The pouring out of the Spirit of the LORD upon the disciples of Yeshua is an awesome and inspiring thing, but did it really fulfill Joel 2:28 and other similar prophecies about the Spirit in the Messianic Era? Have we really reached that day and age when the Spirit is upon all flesh, from the least to the greatest, when no man need teach his neighbor, "Know ye the LORD" because they all know him, and when his Torah is written on our hearts and our evil inclinations are subjugated to his commandments,

Bij Shavu'ot rustte de Geest van HaShem - die voorheen op Yeshua van Nazareth rustte en hem machtigde om wonderen te verrichten en te profeteren - nu op zijn discipelen. Het gaf de geldigheid van de boodschap aan: "Het koninkrijk der hemelen is nabij." Volg de logica:

Maar Petrus, die bij de elf stond, verhief zijn stem en sprak hun toe: "Mannen van Judea en allen die in Jeruzalem wonen, laat dit u bekend zijn en luister naar mijn woorden.

Want deze mensen zijn niet dronken, zoals u veronderstelt, omdat het slechts het derde uur van de dag is. Maar dit is wat werd uitgesproken door de profeet Joël: "En in de laatste dagen zal het zijn, verklaart God, dat ik mijn Geest op alle vlees zal uitstorten." (Handelingen 2:14-17)

Een Kenmerk van het Koninkrijk

Voordat we verder gaan, moeten we de punten die we tot nu toe hebben geleerd, opnieuw formuleren. We vroegen: "Wat bedoelde Johannes met dat de Heilige Geest nog niet was gegeven?". We ontdekten twee antwoorden als volgt:

- a. De *Shechina* was nog niet teruggekeerd, zoals door de profeten voorspeld als een kenmerk van de Messiaanse Tijd.
- b. De Geest was nog niet uitgestort op alle vlees, zoals door de profeten voorspeld als een kenmerk van de Messiaanse Tijd.

Daarom maakte de Heilige Geest in Handelingen 2 geen ingrijpend debuut op het toneel van de Joodse geschiedenis. De Heilige Geest is altijd actief geweest in Israël en onder de verbondsvolkeren, maar deze speciale uitstorting betekende iets unieks, namelijk dat het koninkrijk van de hemel nabij is. Dit was het teken van de Messiaanse Tijd door de profeten voorspeld.

Deze antwoorden op onze eerste vraag werpen nog een andere vraag op: vervult het uitstorten van de Geest op de discipelen van Yeshua werkelijk deze profetieën? Heeft de *Shechinah* opnieuw zijn intrek genomen in de Tempel in Jeruzalem zoals door Ezechiël beschreven? Was de Geest uitgestort op alle vlees zoals Joel voorspelde? Om de profetie te vervullen, moet de Geest op alle vlees worden uitgestort, niet alleen op discipelen. Zonen en dochters moeten profeteren. Oud en jong moeten dromen en visioenen zien. Zelfs de mannelijke en vrouwelijke dienaren moeten de Geest ontvangen en de uitstorting moet uitmonden in de grote, geweldige dag des HEREN.

Het uitstorten van de Geest des HEREN op de discipelen van Yeshua is geweldig en inspirerend, maar heeft het echt Joël 2:28 en andere soortgelijke profetieën over de Geest in het Messiaanse tijdperk vervuld? Hebben we echt die dag en tijd bereikt dat de Geest op alle vlees is, van de minste tot de grootste, wanneer niemand zijn naaste hoeft te onderwijzen: "Ken de HERE", omdat zij Hem allen kennen en wanneer zijn Tora op onze harten is geschreven en onze kwade neigingen aan zijn geboden, inzettingen en oordelen

statutes, and judgments, and his *Shechinah* resides in Zion in our midst? Have we really reached that day, or was Peter jumping the gun a little bit when he said, "This is what was uttered through the prophet Joel"?

A Mashkon

These questions can be answered, in part, from a midrash on the last parashah of the book of Exodus, Parashat Pekudei. In this section of the Torah, Moses completes the sanctuary and the *Shechinah* of God fills the Tabernacle:

"Then the cloud covered the tent of meeting, and the glory of the LORD filled the tabernacle" (Exodus 40:34). The story corresponds with the prophecy in Ezekiel about the glory of LORD filling the Temple in the Messianic Era. It prophetically depicts the culmination in the Messianic Era when the *Shechinah* will again take up residence in Zion and the dwelling place of God will be among men.

The first verse of the parashah begins with the words:

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת

These are the records of the tabernacle, the tabernacle of the testimony, as they were recorded at the commandment of Moses, the responsibility of the Levites under the direction of Ithamar the son of Aaron the priest. (Exodus 38:21)

When you read it in Hebrew, you notice the unusual repetition of the word *mishkan*: "*HaMishkan Mishkan* (הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכָּן)."

English Bibles translate the word *mishkan* as "tabernacle," but it literally means "dwelling place." We derive the term *Shechinah* (i.e. "Dwelling Presence") from the same verbal root. At the end of the parashah a few chapters later, we see the *Shechinah* descend upon the *Mishkan*, which is to say that the Dwelling Presence of God enters the dwelling place of God.

Since the Torah does not waste words, the sages discussed the significance of the seemingly unnecessary repetition. *Midrash Tanchuma* engages in some creative wordplay to explain that the repetition of the word *mishkan* alludes to the Temple being taken as collateral (*mashkon*, מַשְׁכּוֹן) twice in its two destructions:

Why does it state, mishkan, mishkan twice? Rabbi Shmuel said "Because the Temple was destined to be taken as pledge (mashkon) twice, at the first Temple's destruction and at the second Temple's destruction. Therefore it states 'mishkan' twice." (Tanchuma, Pekudei 3)

The "pledge (*mashkon*)" to which the midrash refers functioned as a type of down payment or collateral against a full sum of debt. Since the word looks and sounds similar to the word for Tabernacle, the sages suggested that Hashem destroyed the *mishkan* instead of the people, like a creditor seizing collateral instead of

zijn onderworpen, en zijn *Shechina* in Sion woont in ons midden? Hebben we die dag echt bereikt, of was Petrus een beetje voorbarig toen hij zei: "Dit is wat door de profeet Joël is uitgesproken"?

Een Mashkon

Deze vragen kunnen gedeeltelijk worden beantwoord vanuit een midrash in de laatste parashah van het boek Exodus, Parashat Pekudei. In dit gedeelte van de Tora voltooit Mozes het heiligdom en de *Shechinah* van God vult de Tabernakel:

"Toen bedekte de wolk de tent van samenkomst, en de heerlijkheid des HEREN vulde de tabernakel" (Exodus 40:34). Het verhaal komt overeen met de profetie in Ezechiël betreffende de glorie van de HEER die de Tempel in het Messiaanse tijdperk vult. Het geeft profetisch de climax in de Messiaanse tijd weer, wanneer de *Shechina* weer in Sion zal wonen en de verblijfplaats van God onder de mensen zal zijn.

Het eerste couplet van de parashah begint met de woorden:

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת •

Dit zijn de verslagen van de tabernakel, de tabernakel van het getuigenis, zoals ze werden opgeschreven op bevel van Mozes, onder de verantwoordelijkheid van de Levieten onder leiding van Ithamar, de zoon van Aäron, de priester. (Exodus 38:21)

Wanneer je het in het Hebreeuws leest, merk je de ongebruikelijke herhaling van het woord *mishkan* op: "*HaMishkan Mishkan* (הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכָּן)."

Onze Bijbels vertalen het woord *mishkan* als "tabernakel", maar het betekent letterlijk "woonplaats". We ontleen de term *Shechinah* (d.w.z. "Wonende Aanwezigheid") aan dezelfde verbale wortel. Aan het einde van de parashah, enkele hoofdstukken later, zien we de *Shechina* afdalen op de *Mishkan*, wat wil zeggen dat de Wonende Aanwezigheid van God de verblijfplaats van God binnengaat.

Omdat de Tora geen woorden verspilt, bespraken de wijzen de betekenis van de schijnbaar onnodige herhaling. *Midrash Tanchuma* houdt zich bezig met een aantal creatieve woordspelingen en legt uit dat de herhaling van het woord *mishkan* op de Tempel zinspeelt die tweemaal als onderpand (*mashkon*, מַשְׁכּוֹן) wordt genomen in zijn twee vernietigingen:

Waarom staat er twee keer, mishkan, mishkan? Rabbi Shmuel zei: "Omdat de Tempel voorbestemd was om tweemaal als onderpand (mashkon) te worden genomen - bij de vernietiging van de eerste en bij de vernietiging van de tweede Tempel; daarom twee keer 'mishkan'." (Tanchuma, Pekudei 3)

Het "onderpand (*mashkon*)" waar de midrash naar verwijst, fungeerde als een soort aanbetaling of extra dekking tegen een volledige schuld. Aangezien het woord lijkt op en klinkt als het woord voor Tabernakel, suggereerden de wijzen dat Hashem de *mishkan* vernietigde in plaats van het volk, zoals een schuldeiser het onderpand in beslag neemt in plaats

the debtor. In other words, the Temple suffered on behalf of the sins of the nation.

Rabbinic theology teaches that God spared the nation of Israel by sacrificing his holy Temple in place of the people. Rather than destroy the people for their sins, he substituted the Temple in their place.

In that case, the Temple served a purpose very much like the Master who suffered on behalf of the nation, and indeed, the Temple and the Messiah are deeply connected. He spoke of the Temple and his body together. One of the signs of the Messiah is that he will restore the Temple.

According to the Midrash, the first instance of the word *mishkan* refers to the destruction of the first Temple in 586 BCE. In those days, HaShem took the Temple as a *mashkon* (i.e., a "pledge") in order to spare his people from utter destruction under Nebuchadnezzar. The Temple was destroyed, but the people survived.

The second occurrence of the word *mishkan* refers to the destruction of the Second Temple in 70 CE, that is, in the days of the apostles. The LORD took the Temple as a *mashkon* in order to spare his people from destruction under the Romans. The Temple was destroyed, but the people survived.

Messianic Jewish theology rests on the principle of substitution. According to the sages, Hashem sometimes substitutes a righteous person for the whole of the nation. The rabbis say, "The death of the righteous is on the same level as the burning of the House of our God."⁷ In fact, the sages state that the suffering and death of the righteous is more efficacious to atone for sin than the Temple sacrifices. An interesting anecdote from *Exodus Rabbah*, an early rabbinic commentary on the book of Exodus, illustrates the concept further. In this story, Moses had just received the designs for the Tabernacle, the priesthood, and the sacrifices. Being a prophet, Moses could see into the future. He realized that one day the Temple would be destroyed and the sacrifices cease:

Moses said to God: "Will not the time come when Israel shall have neither Mishkan nor Temple? What will happen with them then?" The Holy One, blessed be He, replied, "I will then take one of their righteous men and retain him as a pledge (mashkon) on their behalf, in order that I may pardon all their sins." (Exodus Rabbah 35:4)

This teaching fits very well with apostolic theology about the suffering of our Master. God took the righteous Messiah (the living *mishkan*) as a *mashkon* on behalf of the nation in order to pardon their sins. This teaching also points to the relationship between our Master and the holy Temple, as Yeshua hinted, "Destroy this Temple and in three days I will raise it up" (John 2:19). He was speaking of the temple of his body.

van de schuldenaar. Met andere woorden, de Tempel werd ten behoeve van de zonden van de natie beschadigd.

De rabbijnse theologie leert dat God de natie Israël spaarde door zijn heilige Tempel te offeren in plaats van het volk. In plaats van het volk voor hun zonden te vernietigen, verving hij hen door de Tempel.

In dat geval diende de Tempel een doel wat erg veel leek op de Meester die ten behoeve van de natie leed, en de Tempel en de Messias zijn inderdaad ten zeerste met elkaar verbonden. Hij sprak tegelijk over de Tempel en zijn lichaam. Een van de tekenen van de Messias is dat hij de Tempel zal herstellen.

Volgens de Midrash verwijst het eerste geval van het woord *mishkan* naar de vernietiging van de eerste Tempel in 586 v.Chr. In die dagen nam HaShem de Tempel als een *mashkon* (d.w.z. een "pand") om zijn volk te behoeden voor totale vernietiging onder Nebukadnezar. De Tempel werd verwoest, maar het volk overleefde.

De tweede keer dat het woord *mishkan* voorkomt, verwijst het naar de vernietiging van de Tweede Tempel in 70 n.Chr., d.w.z. in de tijd van de apostelen. De HEER nam de Tempel als een *mashkon* om zijn volk te sparen voor vernietiging onder de Romeinen. De Tempel werd verwoest, maar het volk overleefde.

De Messiaans-Joodse theologie berust op het principe van vervanging. Volgens de wijzen neemt Hashem soms een rechtvaardig iemand voor het geheel van de natie. De rabbijnen zeggen: "De dood van de rechtvaardigen is op hetzelfde niveau als het afbranden van het Huis van onze God."⁷ In feite stellen de wijzen dat het lijden en de dood van de rechtvaardigen doeltreffender is voor zonden te verzoenen dan de Tempeloffers. Een interessante anekdote uit *Exodus Rabbah*, een vroege rabbijnse commentaar op het boek Exodus, illustreert verder het concept. In dit verhaal had Mozes zojuist de ontwerpen ontvangen voor de tabernakel, het priesterschap en de offers. Als een profeet kon Mozes in de toekomst kijken. Hij beseftte dat op een dag de Tempel zou worden vernietigd en de offers zouden ophouden:

Mozes zei tegen God: "Zal de tijd niet komen dat Israël noch Mishkan noch Tempel zal hebben? Wat zal er dan met hen gebeuren?" De Heilige, gezegend zij Hij, antwoordde: "Ik zal dan een van hun rechtvaardige mannen nemen en hem als een pand (mashkon) namens hen houden, opdat ik al hun zonden kan vergeven." (Exodus Rabbah 35:4)

Deze lering past heel goed bij de apostolische theologie over het lijden van onze Meester. God nam de rechtvaardige Messias (de levende *mishkan*) als een *mashkon* namens de natie om hun zonden te vergeven. Deze lering wijst ook op de relatie tussen onze Meester en de heilige Tempel, zoals Yeshua liet doorschemeren: "Vernietig deze Tempel en binnen drie dagen zal ik hem oprichten" (Johannes 2:19). Hij sprak over de tempel van zijn lichaam.